

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΤΟΜΩ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΩΝ

Χρυσόστομου - Γερασίμου (Ζαφείρη), Μητροπολίτου Περιστερίου, *Πρὸς ἐπανεῶσιν τῶν ἀρχαίων ἀνατολικῶν μὴ Χαλκηδονείων Ἐκκλησιῶν μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*, σελ. 7-72.

Ἱστορική - ἐκκλησιολογική μελέτη, ἐξετάζουσα τὸν Θεολογικὸν Διάλογον μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ μὴ Χαλκηδονείων Ἐκκλησιῶν καὶ τὰς προοπτικὰς αὐτοῦ. Εἰς τὸ πρῶτον Μῆρος ἐκτίθενται τὰ περὶ τοῦ χωρισμοῦ τῶν ἀρχαίων Ἀνατολικῶν μὴ Χαλκηδονείων Ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ αἱ περὶ ἐπανεῶσεως αὐτῶν προσπάθειαι. Εἰς τὸ δεῦτερον Μῆρος ἐκτίθενται λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὴν ἐπίσημον ἔναρξιν τοῦ ὡς ἄνω Διαλόγου (Σαμπεζύ, 1985), ὡς καὶ τὰ κατὰ τὰς συνελεύσεις τῆς Ὑποεπιτροπῆς (Κόρινθος, 1987) καὶ τῆς Μικτῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς (Ἐρμημος Νιτρίας, 1989), μετὰ τῶν ἐν τέλει κοινῶν Ἀνακοινωθέντων καὶ Κειμένου.

Μιχαήλ Στάϊκου, Ἐπισκόπου Χριστουπόλεως, *Ἡ θέσις τῶν λαϊκῶν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ*, σελ. 73-95.

Νομοκανονική μελέτη ἐν τῇ ὁποίᾳ τονίζεται, ὅτι οἱ λαϊκοὶ ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἔχουν τὴν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοθεῖσαν εἰς πολλοὺς τομεῖς ἔχι μόνον τοῦ διδακτικοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀγιαστικοῦ καὶ λειτουργικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τοῦ διοικητικοῦ.

Ἄθαν. Π. Χαστούπη, Ὁμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὰ βιβλία Α' καὶ Β' Σαμουὴλ*, σελ. 96-119.

Βιβλική - φιλολογική μελέτη ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξετάζονται λεπτομερῶς τὰ περὶ τὴν ὀνομασίαν, τὸ περιεχόμενον, τὴν γένεσιν τῶν βιβλίων, τὴν ἱστορικὴν καὶ θρησκευτικὴν σπουδαιότητα, τὴν θέσιν ἐν τῇ χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τὸ κείμενον τῶν Α' καὶ Β' Σαμουὴλ (Ο' = Α' καὶ Β' Βασιλειῶν).

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Ὁμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ Ὀδοιπορικὸν τῆς Αἰθερίας ἐξ ἐπόψεως λειτουργικῆς*, σελ. 120-143.

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς Λειτουργιολογικῆς - ἱστορικῆς μελέτης, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκτίθενται λεπτομερῶς τὰ λειτουργικὰ στοιχεῖα τοῦ ὡς ἄνω Ὀδοιπορικοῦ, ὅπερ ἀποτελεῖ σπουδαιότατην πηγὴν διὰ τὴν συγκριτικὴν μελέτην πολλῶν πτυχῶν τῆς Χριστιανικῆς Λατρείας ἐν τῇ Ἀναστολῇ, καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἱεροσολύμοις, περὶ τὸ τέλος τοῦ 8' αἰῶνος.

Παναγιώτου Σιμιωτᾶ, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Προέλευσις, ἔκτασις καὶ συνέπειαι τῆς ἁμαρτίας κατὰ τοὺς Προφήτας τῆς Π. Διαθήκης*, σελ. 144-160.

Παλαιδιαθηκολογική μελέτη, ὅπου ὁ σ. ἐξετάζει τὰ κείμενα τῶν προφητικῶν βιβλίων τῆς Π. Δ. ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἁμαρτίαν καὶ πῶς αὕτη διαπιστοῦται ὑπὸ τῶν προφητῶν εἰς διαφόρους ἐκφάνσεις τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων, ἐν συνεχείᾳ δ' ἐκτίθενται οἱ ἀγῶνες τῶν προφητῶν κατὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ ὑπὲρ τῆς ἀγιότητος τοῦ Θεοῦ.

Κωνσταντίνου Νικολακοπούλου, *Ἡ Καινὴ Διαθήκη ὡς ὕμνολογικὴ πηγή ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ*, σελ. 161-186.

Βιβλικὴ καὶ ἱστοριοκοιτουργικὴ μελέτη, παρουσιάζουσα ἀφ' ἐνὸς μαρτυρίας τῶν βιβλίων τῆς Κ. Δ. διὰ τὴν λειτουργικὴν ζωὴν καὶ τὴν ὕμνολογικὴν παραγωγὴν τῶν πρώτων χριστιανικῶν κοινοτήτων, ἀφ' ἑτέρου τεμάχια πρωτοχριστιανικῶν ὕμνων καὶ τρίτον κείμενα, τὰ ὁποῖα, εἴτε αὐτούσια εἴτε ὡς ὕμνολογικὰ μορφολογικὰ πρότυπα, εὐρίσκονται ἐν τῇ σημερινῇ λειτουργικῇ πράξει.

Ἀννας Λαμπροπούλου, *Εἰδήσεις γύρω ἀπὸ τὸ γυναικεῖο Στυλιτισμὸ στὸ Βυζάντιο*, σελ. 187-199.

Μὲ ἀφετηρίαν τὸν Βίον τοῦ ἁγ. Λαζάρου τοῦ Γαλησιώτου, ἡ σ. ἐξετάζει μερικὰς ἐνδείξεις εἰς τὰ βυζαντινὰ κείμενα ἢ ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα καὶ ἀντιμετωπίζει τὸ πρόβλημα τοῦ γυναικείου στυλιτισμοῦ εἰς τὸ Βυζάντιον.

Ἐμμανουὴλ Π. Περσελῆ, Λέκτορος τῆς Θ. Σ. τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Σχολικὴ διδακτικὴ πράξις καὶ θεολογικὲς ἔννοιες*, σελ. 200-215.

Ἐπιστημονικὴ ἀνακοίνωσις, γενομένη ἐν τῷ Α' Πανελληνίῳ Συνεδρίῳ Ψυχολογικῆς Ἑρευνῆς (Παν/μίου Θεσ/νίκης, Μάϊος 1989), καὶ ἐξετάζουσα διὰ στατιστικῶν ἐρευνῶν τὴν ἐπίδρασιν τῆς νοητικῆς ἐτοιμότητος καὶ τοῦ τρόπου διδασκαλίας εἰς τὴν κατανόησιν ὄρισμένων θεολογικῶν ἐνοιῶν μεταξὺ γυμνασιακοῦ πληθυσμοῦ ἡλικίας 14-15 ἐτῶν.

Ἰωάννου Ἡλ. Βολανάκη, Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων, *Ὁ Βυζαντινὸς ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου στὰ Μαριτσά Ρόδου*, σελ. 216-269.

Ἀρχαιολογικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ σ. ἐξετάζει λεπτομερῶς τὰ περὶ τὴν θέσιν, τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, τὰ προσκτίσματα (ἰδίᾳ τὸ ἐλαιοπιεστήριον) καὶ τὰς τοιχογραφίας τοῦ ὡς ἔνω ναοῦ, αἱ ὁποῖαι διακρίνονται εἰς τρία στρώματα (ἀπὸ τοῦ γ' αἰ., μέχρι τοῦ ἔτους 1763).

Γενναδίου Λιμούρη, Ἀρχιμ. *Ἡ ἀκεραιότης τῆς Δημιουργίας εἰς ἓνα μεταβαλλόμενον κόσμον σήμερον*, σελ. 270-297.

Εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην ὁ σ. ἐξετάζει τὸ πρόβλημα τῆς ἀκεραιότητος τῆς δημιουργίας ἀπὸ Ὁρθοδόξου θεολογ. σκοπιᾶς. Περιλαμβάνει δὲ τὰ ἐξῆς κεφάλαια 1) ἡ συμφωνία Πατέρων 2) ἡ ἐκ τοῦ μηδενὸς δημιουργία τοῦ Θεοῦ 3) Ἡ Ἁγία Τριάδα ἐνεργοῦσα 4) Δημιουργία - χρόνος καὶ κόσμος 5) ἀπὸ τὴν Κοσμογονίαν εἰς τὴν Θεογονίαν: Ἡ καινότης τῆς Δημιουργίας 6) Πρόνοια καὶ Δημιουργία 7) Ἡ ἐκκλησία - Μακροκόσμος καὶ Δημιουργία, 8) Ἐκκλησία καὶ πολιτισμὸς ἐν σχέσει μετ' τὴν Δημιουργίαν 10) Ὁ Κόσμος ἐν ἀλλαγῇ ἐν τῇ συγχρόνῳ ἐποχῇ 11) Ἡ Ἐκκλησία ἐν, μετὰ καὶ διὰ τὸν κόσμον, διὰ τὰ καταλήξει ἐν τέλει εἰς τὰ συμπεράσματά του.

Γιάννη Ν. Ἡλιοῦδη, Φιλολόγου, *Ἡ ἀντίληψις τῶν ἐλλήνων λογίων περὶ ρυθμοῦ καὶ προσώδου τοῦ ἐλληνικοῦ λόγου κατὰ τοὺς ιη' καὶ ιθ' αἰ.*, σελ. 298-310.

Ἀνακοίνωσις ἐν τῷ Η' Γλωσσολογικῷ Συνεδρίῳ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Παν/μίου Θεσ/νίκης, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ σ. ἐξετάζει τὰς Ῥητορικὰς καὶ Γραμματικὰς τῶν ιη' καὶ ιθ' αἰώνων, διὰ τὰ προσεγγίσει τὰ προβλήματα ρυθμοῦ καὶ προσώδου τοῦ ἀρχαίου, βυζαντινοῦ καὶ μεταβυζαντινοῦ λόγου.

Κων / νού Ἰω. Κορναράκη, πτ. Θ., *Θέσεις τοῦ ὁσίου Νείλου περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων*, σελ. 311-325.

Σύντομος ἱστορικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποῖα ὁ σ. ἐκθέτει τὰς περὶ τῶν ἁγίων καὶ ἱερῶν Εἰκόνων θέσεις τοῦ ὁσίου Νείλου (360-430), ὡς αὐταὶ ἐξάγονται ἐκ τῶν δύο ἐπιστολῶν τοῦ «Ὀλυμπιοδῶρω Ἐπάρχῳ» καὶ «Ἡλιοδῶρω Σιλενταρίῳ».

Ἰθάν. Π. Χαστούπη, Ὀμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὰ βιβλία Α' καὶ Β' Βασιλειῶν*, σελ. 345-379.

Βιβλική - φιλολογικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποῖα ὁ σ. ἐξετάζει τὰ περὶ τὴν ὀνομασίαν, τὸ περιεχόμενον, τὴν γένεσιν, τὴν ἱστορικὴν καὶ θρησκευτικὴν σπουδαιότητα, τὴν θέσιν ἐν τῇ χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τὸ κείμενον τῶν Βιβλίων Α' καὶ Β' Βασιλειῶν (Ο' = Γ' καὶ Δ' Βασιλειῶν) τῆς Π.Δ.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Ὀμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ἡ εὐχαριστιακὴ Ἀναφορὰ τῆς Μονῆς Dér-Balyzeh*, σελ. 380-389.

Μετὰ τινα Εἰσαγωγικά, ὁ σ. ἐκδίδει τὸ κείμενον τῶν εἰς φύλλα παπύρου ἀνακαλυφθέντων ἀποσπασμάτων ἐξ ἀρχαίας Εὐχαριστιακῆς Θείας Λειτουργίας (ἐν τῇ Ἄνω Αἰγύπτῳ, τὸ 1907). Ἀκολουθοῦν λειτουργικά - θεολογικά σχόλια, διὰ τῶν ὁποίων φωτίζονται καὶ συνδέονται τὰ ἐν λόγῳ κείμενα πρὸς τὰς ἀναλόγους ἀρχαίας Ἀναφορὰς - Ἐπικλήσεις τῆς Ἐκκλησίας.

Ἰωάννου Γ. Παπαγιαννοπούλου, Ἀμ. Ἐπικ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Αἱ ἐκ τῆς Π. Δ. πληροφορίαι περὶ σωματικοῦ ἄλλους*, σελ. 390-395.

Ὁ σ. ἐκθέτει τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἐρεύνης του ἐν τῇ Π. Δ., ὅπου ἐξετάζει τὰ σωματικά ἄλλα ἐκ μηχανικῶν κακώσεων, ἐξ ἐγκαυμάτων, ἐκ παθολογικῶν αἰτίων κλπ., ὡς καὶ τὰς περὶ ἄλλους φιλοσοφικὰς καὶ κοινωνικὰς δοξασίας.

Γεωργίου Ν. Φίλια, *Τὸ Βαρβερικὸν Εὐχολόγιον 336*, σελ. 396-416.

Λειτουργικὴ - κωδικολογικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποῖα ὁ σ. ἐξετάζει διὰ μακρῶν τὴν ἱστορίαν, τὴν σημασίαν καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ σπουδαιοτάτου ἑλληνικοῦ Βαρβερικοῦ κώδικος 336, ὅστις ἀποτελεῖ, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν εἰδικῶν ἐρευνητῶν, τὸ ἀρχαιότερον γνωστὸν βυζαντινὸν εὐχολόγιον.

Βασιλείου Ἀναγνωστοπούλου, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, *Ἡ περὶ τῶν ἱερῶν εἰκόνων διδασκαλία τῆς Ζ' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας*, σελ. 417-442.

Μελέτη ἡ ὁποία ἐπαρουσιάσθη ἐνώπιον τῆς Διασκέψεως Arbetgemenskapen Kyrkliks Fornylse (Στοκχόλμη 28-8-87) ἐπὶ τῇ 1200 ἐπετείῳ τῆς συγκλήσεως τῆς Ζ' Οἰκ. Συνόδου. Ἐν τῇ Μελέτῃ ταύτῃ ὁ σ. ἐξετάζει τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ὠδήγησαν εἰς τὴν σύγκλησιν τῆς Συνόδου, ὡς καὶ τὸν ὅρον αὐτῆς περὶ τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων καὶ τὰς ἐπιπτώσεις αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας.

Γεωργίου Κ. Παπάζογλου, *Συμπληρωματικὸς Κατάλογος χειρογράφων Μονῆς Διονυσίου Ἀγ. Ὄρους*, σελ. 443-505.

Ὁ σ., συμπληρῶν τοὺς παλαιοὺς Κατάλογους Χειρογράφων, δίδει μίαν συνοπτικὴν ἀναγραφὴν καὶ καταγραφὴν τῶν ἐν τῇ Ἱ. Μ. Διονυσίου Ἄθω ἀνευρεθέντων ἐσχάτως χει-

ρογράφων (παλαιότερων καὶ νεωτέρων) ὑπ' ἀριθ. 805-1064, ἐν Ἐπιμέτρῳ δὲ προσφέρει καὶ χρησιμώτατον πίνακα ἀντιστοιχίας τῶν ἀριθμῶν τῶν χειρογράφων τοῦ Καταλόγου Σ. Λάμπρου καὶ τῆς σημερινῆς ἀριθμῆσεως (μοναχοῦ Εὐθυμίου).

Ἡ λ ί α Δ. Μ ο υ τ σ ο ὄ λ α, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Κωνσταντῖνος Γ. Μπόνης (1905-1990)*, σελ. 506-513.

Ἄ σ. ἐκθέτει εὐσυνόπτως τὰ κατὰ τὸν βίον, τὴν πολιτείαν, τὴν ἐπιστημονικὴν δραστηριότητα καὶ τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ Κ. Γ. Μπόνης.

Ἰ ω. Χ ρ. Κ ω ν σ τ α ν τ ῖ ν ῖ δ ο υ, δ. Θ., Ὁ καθηγητῆς τῆς Πατρολογίας Κ. Γ. Μπόνης ὡς συγγραφεὺς, σελ. 514-524.

Ἄ σ. ἀναγράφει, μετὰ τινεῖς εἰσαγωγικά, λεπτομερῶς καὶ συστηματικῶς τὴν συγγραφικὴν δραστηριότητα τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ, κατατάσσει δὲ κατὰ κατηγορίας τὰς πολυαριθμούς συγγραφὰς (76 συνολικῶς).

Ἀ ν τ ω ν ῖ ο υ, Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίστης, Ἡ ἐπὶ τῆς ἀγάπης θεμελιώσεις τῆς περὶ σωτηρίας πεποιθήσεως, σελ. 537-552.

Βιβλικὴ μελέτη, ἐκκινουσα ἐκ τῆς Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ ἐξετάζουσα (ἐπὶ τῇ βάσει καὶ τῆς κλασσικῆς καὶ πατερικῆς παραδόσεως, ὡς καὶ τῆς νεωτέρας βιβλιογραφίας) τὴν ἀγάπην ὡς θεμέλιον τῆς περὶ σωτηρίας πεποιθήσεως τῶν χριστιανῶν.

Ἀ θ α ν α σ ῖ ο υ Π. Χ α σ τ ο ὄ π η, Ὁμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ βιβλίον τοῦ Ἀγγαίου*, σελ. 553-565.

Θεολογικὴ μελέτη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξετάζονται συστηματικῶς ὁ προφήτης καὶ ἡ ἐποχὴ του, τὸ περιεχόμενον, ἡ γένεσις, τὸ κήρυγμα, τὸ βιβλίον καὶ τὸ κείμενον τοῦ παλαιοδιαθηκικοῦ τούτου βιβλίου.

Ε ὕ α γ γ ἔ λ ο υ Δ. Θ ε ο δ ῶ ρ ο υ, Ὁμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Ἡ Ἑλληνικὴ Παιδεία καὶ τὸ δράμα τῆς Ἠνωμένης Εὐρώπης, σελ. 566-587.

Πρόκειται περὶ Εἰσηγήσεως εἰς Ἐκπαιδευτικὸν Συνέδριον (Δεκέμβριος 1989), ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξετάζονται: α) τὸ ἰδεῶδες τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ ἐνσαρκώσωμεν καὶ νὰ προβάλωμεν εἰτα εἰς τὴν Εὐρώπην, β) ἡ ἔννοια τῆς Εὐρώπης καὶ τὸ δράμα τῆς ἐνοποιήσεώς της, καὶ γ) τὰ κυριότερα σημεῖα ἐπαφῆς, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ υπογραμμισθοῦν, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας καὶ τοῦ δράματος τῆς Ἠνωμ. Εὐρώπης.

Μ έ γ α Φ α ρ ά ν τ ο υ, *Βιβλικὴ ἀθεολογία*, σελ. 588-608.

Φιλολογικὴ καὶ θεολογικὴ ἀναίρεσις τῶν ὑπὸ τοῦ ἱερέως π. Θεοδώρου Κοντίδου γραφέντων ἐν τῷ ἄρθρῳ αὐτοῦ «Βιβλικὴ ἐρμηνευτικὴ», διὰ τῶν ὁποίων ἀπορρίπτονται αἱ θεολογικαὶ προϋποθέσεις τῶν συστηματικῶν (ὀρθοδόξων καὶ ρωμαιοκαθολικῶν) θεολόγων.

Ἡ λ ί α Β. Ο ἰ κ ο ν ὄ μ ο υ, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Ἡ Ὁρθόδοξος ἀποψὶς περὶ τῆς Οἰκολογικῆς κρίσεως, σελ. 607-619.

Ἐμβριθῆς μελέτης ἐπὶ τοῦ ἐπικαιροῦ θέματος τῆς Οἰκολογικῆς Κρίσεως. Τὸ πρόβλημα τῆς σχέσεως τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ περιβάλλοντός του ὡς καὶ ἡ χρῆσις αὐτοῦ, ἐκτίθενται ἀπὸ Ὁρθοδόξου σκοπιᾶς.

Παναγιώτου Ι. Μπούμη, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Γιὰ μιὰ ἄρση τοῦ ἀναθεματισμοῦ τοῦ Ὁριγένη*, σελ. 620-640.

Ἐπανεξέτασις τοῦ θέματος τοῦ ἀφορισμοῦ ἢ ἀναθεματισμοῦ τοῦ Ὁριγένους ἀπὸ νομοκανονικῆς ἀπόψεως, ὡς καὶ τῆς πιθανῆς ἄρσεώς του ὑπὸ Οἰκουμ. Συνόδου, ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον μόνον καὶ οὐχὶ ὡς πρὸς τὰς καταδικασθείσας ἰδέας.

Ἰωάννου Γ. Παπαγιαννοπούλου, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἰωαννίνων, *Ἱστορικὰ στοιχεῖα ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀφορῶντα εἰς τὰς δερματοπάθειαις*, σελ. 641-648.

Ἐξετάζονται δερματοπάθειαι συναντώμεναι ἐν τῇ Π. Δ., ὀνομάζονται αἱ παθήσεις καὶ οἱ πάσχοντες, εἰς τινὰς δὲ περιπτώσεις καὶ αἱ θεραπείαι τῶν παθῆσεων.

Heinrich Beck, *Ἡ Τεχνικὴ μεταξὺ λογικοῦ νοήματος καὶ παραλόγου. Πρὸς τὸ καθήκον τῆς Φιλοσοφίας τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως*, σελ. 649-661.

Τὸ γνήσιον νόημα τῆς Τεχνικῆς εἶναι ἡ δημιουργία νέων δομῶν ἐκ τῶν δεδομένων τῆς ὑλικῆς, ὀργανικῆς καὶ ἀνθρωπίνης πραγματικότητος, ἡ κυριαρχία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ ἐνεργοποίησις τῆς ἐλευθερίας του οὐχὶ πρὸς καταπίεσιν καὶ καταστροφὴν τῶν ὄντων, ἀλλὰ πρὸς ἀμοιβαίαν συνάντησιν καὶ ὀλοκλήρωσιν αὐτῶν.

Κων/νου Κ. Παπουλίδη, δ. Θ., *Ἀντωνίνος Karustin (1817-1894), νέα βιογραφικὰ στοιχεῖα*, σελ. 662-667.

Ἀνακοίνωσις ἐν τῷ Ἑλληνο-σοβιετικῷ Συμποσίῳ Ἱστορικῶν (1989), ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ σ. ἀνάκρινε νέωτερα καὶ ἀνέκδοτα βιογραφικὰ στοιχεῖα τοῦ Ἀρχιμ. Ἀντωνίνου, περὶ τοῦ ὁποίου ἐτοιμάζει εἰδικὴν μονογραφίαν.

Johannes El. Volanakis, *Ἡ διατήρησις τῆς Εὐχαριστίας ἐκτὸς τοῦ ραοῦ*, σελ. 668-687.

Παρουσιάζεται τὸ πηγαῖον ὑλικόν, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀποδεικνύεται ἡ διατήρησις τῆς Θείας Εὐχαριστίας ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας εἰς τοὺς οἴκους τῶν κληρικῶν ἢ τῶν λαϊκῶν, εἴτε πρὸς συχνότεραν μετάληψιν εἴτε πρὸς μετάδοσιν τῆς Θείας Κοινωνίας εἰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ εἰς τοὺς ἐτοιμοθανάτους.

Ὁδυσ. Λαμψίδη, δ. Φ., *Εἰδήσεις διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ θρησκευτικὴν κατάστασιν τοῦ ἑλλαδικοῦ χώρου εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ γ' αἰ. (κατὰ τὸν ὑπὸ Ἀκακίου Σαββαΐτου βίον τῶν ἰδρυτῶν τῆς Μονῆς Σουμελά)*, σελ. 688-697.

Ὁ σ. ἐξετάζει τὸν βίον τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἱ. Μ. Σουμελά, γραφέντα ὑπὸ Ἀκακίου Σαββαΐτου καὶ ἐκθέτει κριτικῶς τὰς εἰδήσεις τοῦ βυζ. συγγραφέως περὶ τῆς ἐκκλησ. καὶ θρησκευτικῆς καταστάσεως εἰς τὸν ἑλλαδικὸν χῶρον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, παραθέτων καὶ σχετικὰ ἀποσπάσματα.

Ἀρχιμ. Χρυσόστομου Σαββάτου, *Ἡ Τριαδολογικὴ ὀρολογία τοῦ Ἱππολύτου Ρώμης καὶ τὸ θεολογικὸ περιεχόμενον αὐτῆς*, σελ. 698-712.

Ὁ σ. ἐκθέτει πρῶτον τὴν μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἱππολύτου χρησιμοποιηθεῖσαν τριαδολογικὴν ὀρολογίαν, καὶ εἶτα τὴν διδασκαλίαν καὶ τριαδολογικὴν ὀρολογίαν αὐτοῦ τοῦ Ἱππολύτου, ὡς καὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ (ἀνύπαρκτον σχεδόν) εἰς τὴν Δύσιν.

Σ τ α ὕ ρ ο υ Ν ι κ. Μ α δ ε ρ ά κ η, *Θέματα τῆς εἰκονογραφικῆς παράδοσης τῆς Κρήτης*, σελ. 713-777 (Συνεχίζεται).

Ἀρχαιολογική καὶ ἱστορική μελέτη, ἐξετάζουσα τὸ εἰκονογραφικὸν θέμα «Ἁγία Τριάς - Θρόνος τῆς Χάριτος» εἰς τὰς ἐξῆς ἐνότητες: α) Ἡ Ἁγία Τριάς - Θρόνος τῆς Χάριτος εἰς τὴν Παναγίαν τῶν Ρουστίκων, β) Ἡ Ἁγία Τριάς - Θρόνος τῆς Χάριτος καὶ τ' ἄλλα τριαδικὰ θέματα εἰς τὴν Δύσιν, γ) Ἡ Ἁγία Τριάς εἰς τὴν Βυζ. Τέχνην καὶ εἰς τὴν Τέχνην τῆς Κρήτης.

Πρεσβυτέρου Κ. Ν. Κ α λ λ ι α ν ο Ὡ, *Ἀνέκδοτη ἐγκύκλιος ὑπὲρ βοήθειας τῆς Ἱ. Μ. Τιμίου Προδρόμου νῆσου Σκοπέλου*, σελ. 778-793.

Ἐγκύκλιος ἀνέκδοτος τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μ., ὡς καὶ τοιαύτη τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου Καλλινίκου Ε' ὑπὲρ τῆς Ἱ. Μ. Τιμίου Προδρόμου, Σκοπέλου, ἐκδίδονται μετὰ φιλολογικῶν προλεγόμενων καὶ ἱστορικοκριτικῶν σχολίων ὑπὸ τοῦ ἐκ Σκοπέλου νέου ἱστοριοδίδου ἱερέως.

Διακ. Ἡ λ ί α Φ ρ α τ σ έ α, δ. Θ., *Ὁ ὀρισμὸς τῆς ψυχῆς κατὰ τὸν Λεόντιον τὸν Βυζάντιο*, σελ. 794-805.

Θεολογικο - φιλοσοφική μελέτη, ἀναφερομένη εἰς τὸν Λεόντιον τὸν Βυζάντιον καὶ περὶ ψυχῆς θέσεις αὐτοῦ καὶ διδασκαλία, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἀναλόγους θέσεις Πατέρων ἢ τῶν θύραθεν φιλοσόφων.

Μ α ρ ί α ς Σ. Β α σ ι λ ε ι ά δ ο υ, «Ὁμοίωσις» καὶ «Ὁμοίωσταισις», σελ. 806-816.

Φιλοσοφικο-θεολογική μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐπιχειρεῖται ἐξαντικειμενικέσεις τοῦ λόγου καὶ τοῦ δέοντος τῆς ἀνθρωπίνης συμπεριφορᾶς, διὰ τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὴν «Ὁμοίωσιν» καὶ τὴν «Ὁμοίωσταισιν» καὶ ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν σχετικῶν γνωσιολογικῶν δεδομένων.

Π. Β. Π ά σ χ ο υ, *Ἀναχωρητικὸς Μοναχισμὸς τὸν δ' αἰ.*, σελ. 817-858.

Μετὰ τινὰ ἱστορικά, φιλολογικά καὶ θεολογικά Προλεγόμενα, ὁ σ. ἐκδίδει τὸν ἀνέκδοτον ἄχρι τοῦδε βίου τοῦ Μεγάλου Ὀνουφρίου (συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου Νικολάου τοῦ Σιναΐτου), ἐκ τοῦ κώδικος 2560 τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης Ἑλλάδος.